

Амерички амбасадор у Београду Кристофер Хил у последњем интервјуу изашао је из домена политике, чак и из надменог понашања велике силе, осионог умишљаја да је колонијални управник, и ушао у поље чисте и суштинске нељудскости.

Његовој екселенцији, госту из Сједињених Америчких Држава, искрено није јасно како Срби не могу да забораве НАТО агресију 1999. године

Његовој екселенцији, госту из Сједињених Америчких Држава, искрено није јасно како [Срби не могу да забораве НАТО агресију 1999. године](#)

Искусни дипломата Хил износи помало заstraшујуће признање да је био разочаран кад је дошао у Београд и кад је схватио да је у главама Срба разарање њихове државе 1999. године још свеже.

И коначно, у наступу језиве бездушности, званичник САД изговара реченицу која може одмах да уђе у светску антологију ужасавајућег дипломатског цинизма. Изговара реченицу која може да уђе у историјске уџбенике огољеног политичког бездушја.

Поводом сећања Срба на 1999. и сталних подсећања на тај велики злочин према једној сувереној земљи, Хил за „Недељник“ каже:

„То је као када причате са неким пријатељем и он се стално враћа на неку свађу која се догодила давно. Тако је у животу држава...“

Поводом сећања Срба на 1999. и сталних подсећања на тај велики злочин према једној сувереној земљи, Хил за „Недељник“ каже: 'То је као када причате са неким пријатељем и он се стално враћа на неку свађу која се догодила давно. Тако је у животу држава...'

Значи, за Хила је „свађа пријатеља“ то што је најмоћнији војни савез на планети, састављен тада од 19 држава, 78 дана немилосрдно и без одлуке Савета безбедности Уједињених нација бомбардовао тадашњу Савезну републику Југославију.

За америчког амбасадора је несхватљиво да Срби памте „пријатељску чарку“ када им је НАТО са безбедне даљине убио око 2.500 цивила, 89 деце, више од хиљаду војника и полицајаца.

Гост из Вашингтона не може да разуме да Срби још памте да су им „изнервирани пријатељи“ порушили мостове, спржили фабрике, разорили пруге, оставили буктињу, пепео и прах.

Дипломата не може да појми да се жртва после 23 године не смешка заљубљено свом челату са којим се "пријатељски споречкала". За њега је 1999. година била – „давно“.

Да ли Хил заиста верује да треба заборавити и кренути даље у заједничку будућност, ако ти „пријатељ“ једног дана запали кућу, убије дете на ноши, осакати породицу, одсече шљиву, отрује свиње и кокошке и одсече главу псу.

Да ли је Хил очекивао такву перверзију да га Срби у марту прошле године када је стигао, у стању дубоке амнезије дочекају са цвећем, фанфарама, љубавним порукама, загрљајима, а за срушене зграде у центру Београда да му кажу да их је погодила комета.

Да ли Хил заиста верује да треба заборавити и кренути даље у заједничку будућност, ако ти „пријатељ“ једног дана запали кућу, убије дете на ноши, осакати породицу, одсече шљиву, отрује свиње и кокошке и одсече главу псу

Да ли се Америка извинила за агресију без преседана на крају прошлог века, да ли су платили ратну одштету, да ли су некад признали да су погрешили што су убили Милицу Ракић, да ли су и помислили да тај злочин нису смели да изврше, па да и Срби бар помисле на „помирење са пријатељима“ али не и на заборав.

Нема никакве дилеме да Србија мора да гради најбоље могуће односе са свим великим силама, утицајним земљама, па и војним савезима, како би се гледало у будућност.

На начин како то замишља амбасадор Хил – са Америком то за сада није могуће.

Ни ово што је сада рекао Срби му неће заборавити. А камоли да забораве НАТО злочин из 1999.

(Спутњик)